

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417201401
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4417201401.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci toho času už plnoletého: N. bytom JG. M., zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Natália Borsosová, s.r.o., so sídlom Ul. bisk. Király 6, 945 01 Komárno, dieťa rodičov: matka J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Natália Borsosová, s.r.o. so sídlom Ul. bisk. Király 6, 945 01 Komárno, a otec N. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.. zastúpený: JUDr. Richard Schwarz, advokát so sídlom Dunajská 1, 911 08 Bratislava, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. mája 2018 č.k. 11P/26/2017-184, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa výživného m e n í tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť otca na plnoletého N. R., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy XXX eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2018, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15-eho dňa toho ktorého mesiaca k rukám plnoletého dieťaťa.

II. Tým mení rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. júna 2012 č.k. 7P/143/2012-38.

III. V ostatnej zamietajúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. júna 2012 č.k. 7P/143/2012-38 v časti o výživnom a v časti tvorby úspor na už plnoletého N. R. tak, že znížil príspevok otca na výživu plnoletého syna na sumu 420 eur mesačne od 01.05.2018 vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca do rúk plnoletého. V ostatnej časti návrh otca zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 5, § 63 ods. 3, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine.

1.2. Konštatoval, že od poslednej úpravy výživného v roku 2012 došlo k zmene pomerov na strane už plnoletého dieťaťa, ktorý navštevuje tretí ročník Spojenej školy v Q. M.. Akceptoval odôvodnené potreby plnoletého vo výške 425 eur mesačne (strava 150 eur, obedy v škole 50 eur, vreckové 20 eur, poplatok na stužkovú 15 eur, oblečenie 30 eur, hygienické potreby 30 eur, výdavky na lekárov a holiča 40 eur, školské potreby 15 eur, náklady na bývanie 75 eur mesačne).

1.3. Na strane otca konštatoval čiastočnú zmenu pomerov. Zistil, že otec mal v čase poslednej úpravy výživného čistý príjem 960 eur mesačne. V súčasnosti je otec naďalej zamestnaný v riadnom pracovnom pomere v spoločnosti U. s.r.o. a jeho priemerný mesačný čistý príjem za rok 2016 bol vo výške 1.642,67 eura, za rok 2017 bol vo výške 955,88 eura a za obdobie od mája 2017 do apríla 2018 bol priemerný mesačný čistý príjem otca vo výške 803,13 eura. Otec je jedným zo spoločníkov a jedným z konateľov

spoločnosti U. R. s.r.o., ktorá v roku 2017 dosiahla hospodársky výsledok po zdanení 234.741,32 eura a v rámci prerozdelenia hospodárskeho výsledku otcovi pripadá podiel vo výške 35.211,20 eura (15 %). Nemal preukázané, že otec podal návrh na vyplatenie prerozdeleného zisku. Zistil, že otec uzatvoril dňa 01.04.2016 nové manželstvo, z ktorého pochádza maloleté dieťa P. R., nar. XX.XX.XXXX. Manželka otca Z. G. R., bola živnostníčka s daňovým základom za rok 2016 5.519,35 eura, toho času na rodičovskej dovolenke s poberaním rodičovského príspevku 214 eur. Manželka otca má dve maloleté deti z prvého manželstva, na ktoré bolo dohodou rodičov stanovené výživné 200 eur a 150 eur mesačne. Manželka otca vlastní rodinný dom, v ktorom otec býva so svojou rodinou.

1.4. Zistil, že príjem matky v čase poslednej úpravy výživného v roku 2012 bol 345 eur, v súčasnosti je o 25 eur mesačne vyšší.

1.5. Dospel k záveru, že zníženie príjmu otca „na papieri“ za posledný rok bola jeho účelová snaha pre dôvodné zníženie výživného a konštatoval, že vzhľadom na výdavky deklarované otcom bol jeho príjem zrejme vyšší. Nepovažoval za dôvodné, aby otec platil úver, ktorý si brala jeho terajšia manželka na kúpu nehnuteľnosti. Vyslovil názor, že otec si z rozdelenia majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov mohol, rovnako ako matka, zabezpečiť vlastné bývanie.

1.6. Návrhu otca na zníženie výživného vyhovel len v časti tvorby úspor na zabezpečenie bývania, ktoré má syn na účte v sume 8.000 eur, preto dôvod na tvorbu úspor pominul. Povinnosť otca prispievať synovi na tvorbu úspor zrušil od 01.05.2018, keďže dovtedy ich otec platil. V ostatnej časti ponechal stanovené výživné nezmenené.

1.7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého nemá nárok na náhradu trov konania žiaden z účastníkov.

2.1. Otec podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne zmenil tak, že návrhu vyhovie v plnom rozsahu. Dôvodil, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie v potrebnom a navrhovanom rozsahu a po vykonanom dokazovaní nesprávne a neúplne zistil skutkový stav.

2.2. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie výsluchom svedka H. k ozrejmeniu finančných prostriedkov zapožičaných na vyporiadanie BSM s bývalou manželkou, financovania dovoleniek a skutočnosti týkajúcich sa spoločnosti, v ktorej je v pracovnom pomere.

2.3. Tvrdil, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné 420 eur mesačne, vzhľadom na zmenu jeho pomerov, spočívajúcu vo vzniku ďalších vyživovacích povinností voči dcére a manželke. Jeho príjem sa znížil, keďže bol odvolaný z funkcie riaditeľa spoločnosti a vykonáva funkciu manažéra. Spoločnosť nevyplatila zisk žiadnemu spoločníkovi, napriek tomu, že to na valnom zhromaždení navrhol, keďže väčšina spoločníkov jeho návrh zamietla.

2.4. Tvrdil, že z vyporiadania BSM získal 95.000 eur, z čoho vyplatil hypotekárny úver 60.000 eur a vrátil zapožičané prostriedky rodičom. Namietal, že uvedené súd prvej inštancie nezohľadnil pri posudzovaní jeho majetkových pomerov. Poukázal na to, že jeho životná úroveň sa znížila, jeho rodičia už nie sú ochotní ho ďalej finančne podporovať, vznikla mu vyživovacia povinnosť na ďalšie maloleté dieťa a nepodarilo sa mu zvrátiť situáciu nižšieho príjmu.

3. Syn vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že tvrdenia otca sú účelové a argumenty v rozpore s jeho výpoveďou a dôkazmi produkovanými pred súdom prvej inštancie. Otec mal nárok na ukončenie pracovného pomeru z dôvodu zrušenia pracovnej pozície, výpovednú dobu a odstupné, ktoré nároky si neuplatnil a so zmenou pracovnej funkcie súhlasil. Preto sa dobrovoľne vzdal príjmu počas výpovednej lehoty a odstupného. Vyslovil názor, že životná úroveň otca sa neznížila, keďže okrem výživného a tvorby úspor, mu platí školné, telefón a internet, vypláca hotovosť, kupuje oblečenie, dary a berie ho niekoľkokrát do roka na dovolenky. Financuje tiež všetky náklady bývania svojej rodiny, spláca úvery, vrátane manželkinho, a chodí s rodinou niekoľkokrát do roka na dovolenku. Tvrdil, že s otcom určité obdobie býval, chodil s ním na dovolenky, preto pozná jeho životnú úroveň a nevidí dôvod, prečo by sa na nej nemohol podieľať. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

4. Otec vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že jeho vlastnícke a hlasovacie práva v spoločnosťZ., s.r.o., sú 15 % a preto nevie ovplyvniť chod spoločnosti ani rozhodovanie valného zhromaždenia. Opätovne poukázal na zmenu jeho pomerov a pomerov jeho rodiny.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že

splňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 385 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 68 CMP). Dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa výživného je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a v ostatnej zamietajúcej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých aj vo veciach výživného plnoletých osôb je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01.07.2016. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

10. Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

11.1. Ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyjadruje zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Zmena pomerov musí byť takej povahy, aby zakladala reálny dôvod na zmenu dohody či súdneho rozhodnutia. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že k zmene pomerov došlo, potom je namieste, aby sa prehodnotili hľadiská, na základe ktorých došlo k stanoveniu výživného. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane detí alebo rodičov. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd musí komplexne posúdiť všetky okolnosti, ktoré majú na výšku výživného vplyv. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za významné poznamenať, že pri rozhodovaní o návrhu, či už o zvýšení alebo znížení vyživovacej povinnosti, je potrebné posudzovať, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pri určovaní výživného súd berie zreteľ na odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery osôb povinných poskytovať výživné.

11.2. Kritéria na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov, a odôvodnené potreby dieťaťa, pri rešpektovaní zásady, že na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj dieťa. Výživné určené dieťaťu slúži na uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa sú dané jednak jeho vekom a stupňom vzdelávania, ale aj zdravotným stavom. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými potrebami len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, ktoré sú dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej povinnej osoby, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami.

12.1. V danej veci sa otec domáhal zníženia výživného na syna N., ktorý v čase návrhu mal 17 rokov. Dôvodil zmenou pomerov na svojej strane, keďže mu pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletej dcére P. R. a vyživovacia povinnosť k manželke, ktorá je na materskej dovolenke a od marca 2018 bude poberať len rodičovský príspevok. Žiadal znížiť vyživovaciu povinnosť na sumu 140 eur s tým, že mu naďalej bude platiť mobil a internet 20 eur mesačne, keďže je na to zmluvne zaviazaný, a poskytovať finančnú hotovosť 60 eur mesačne.

12.2. Matka so znížením výživného nesúhlasila s poukazom na dobu viac ako 5 rokov, ktorá uplynula od poslednej úpravy výživného. Tvrdila, že otec nadstavil spotrebu syna tak, aby sa syn podieľal na jeho životnej úrovni, preto platil výživné vo výške, ktorá uspokojovala nielen nevyhnutné, ale aj obvyklé potreby dieťaťa, na aké bol zvyknutý. Tvrdila, že otec má naďalej vysokú životnú úroveň, a preto má syn právo sa na nej podieľať.

12.3. Syn, ktorý v priebehu konania nadobudol plnoletosť, považoval návrh na zníženie výživného za nedôvodný. Tvrdil, že nedošlo k zníženiu životnej úrovne otca. Poukázal na zmenu pomerov na svojej strane, keďže od poslednej úpravy výživného uplynulo 6 rokov, nastúpil na štúdium na strednú školu, dosiahol vek dospelosti, a má prirodzene vyššie výdavky. Poukázal na svoje zákonné právo na výživné od rodičov a právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov.

12.4. Posledná úprava vyživovacej povinnosti otca bola rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. júna 2012 č.k. 7P/143/2012-38, ktorým bolo manželstvo rodičov dieťaťa rozvedené, v tom čase maloletý syn bol zverený na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matke s tým, že obaja rodičia mali dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu syna sumou 420 eur mesačne a poukazovať na osobitný účet maloletého sumu 60 eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca so synom.

13. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil zmenu pomerov na strane dieťaťa, otca i matky. U syna spočívala zmena pomerov v jeho štúdiu na strednej škole (tretí ročník). Príjem otca klesol z priemerného mesačného príjmu 960,45 eura v čase poslednej úpravy na priemerný mesačný príjem 803,13 eura v čase rozhodnutia. U otca ďalej zistil, že mu pribudla vyživovacia povinnosť na maloleté dieťa P. R. nar. XX.XX.XXXX a na manželku Ing. G. ktorá je na materskej dovolenke a od marca 2018 poberá rodičovský príspevok. U matky zistil zvýšenie príjmu o 25 eur.

14.1. Odvolací súd posudzujúc prejednávajúcu vec z hľadiska citovaných ustanovení zákona o rodine a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie znížil vyživovaciu povinnosť otca na syna len o sumu 60 eur na tvorbu úspor bolo jeho rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení. Ak totiž zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie vyplýva, že príjem otca sa reálne znížil od 157,32 eura a zároveň mu pribudli dve vyživovacie povinnosti k maloletej dcére a k manželke na materskej dovolenke, potom je na mieste záver, že došlo k závažnej zmene pomerov na strane otca v porovnaní s pomermi v čase ostatnej úpravy. Preto zníženie vyživovacej povinnosti otca len o 60 eur mesačne určených na tvorbu úspor a ponechanie príspevku na výživu vo výške 420 eur mesačne nezodpovedá otcovým možnostiam a schopnostiam. Podľa názoru odvolacieho súdu otcovi nie je možné vyčítať, že nebol vyplatený zisk spoločnosti, v ktorej vlastní obchodný podiel, nakoľko ani s podporou spoločníkov patriacich do okruhu otcovej rodiny, nedosahuje hlasovacie práva, potrebné na prijatie rozhodnutia na vyplatenie zisku. Z rovnakého dôvodu mu nie je možné vyčítať zmenu pracovnej pozície a s tým súvisiace zníženie mzdy. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením syna, podľa ktorého otec mal dať prednosť skončeniu pracovného pomeru a odstúpeniu, keďže takéto riešenie by v konečnom dôsledku znamenalo stratu príjmu otca zo závislej činnosti bez istoty, že prípadné nové zamestnanie bude spojené aj s vyšším príjmom.

14.2. Navyše takto stanovené výživné nezodpovedá ani odôvodneným potrebám už plnoletého syna. Ostatné výživné bolo stanovené najmä s ohľadom na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov, konkrétne otca. Keďže zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že príjem otca sa znížil a zároveň mu pribudli aj vyživovacie povinnosti, je zrejmé, že sa znížila aj otcova životná úroveň. Preto bolo namieste uvedené zistenie premietnuť do výšky príspevku otca na výživu syna a zohľadniť synove skutočne dôvodné výdavky a potreby. Súd prvej inštancie zohľadnil odôvodnené výdavky dieťaťa vo výške 425 eur mesačne, ktorú sumu odvolací súd považoval za nadsadenú pre dieťa, navštevujúce 3. ročník strednej školy v mieste bydliska. Pritom matka by mala prispievať na tieto nadsadené potreby syna len minimálnou čiastkou 5 eur, hoci je zamestnaná, príjem sa jej zvýšil, i keď len o 25 eur mesačne, a poberá aj prídavok na dieťa, pričom pri zdravom dieťati vo veku 18 rokov už nie je možné prihladiť na osobnú starostlivosť matky.

14.3. Uvedené pochybenia súdu prvej inštancie odvolací súd bez potreby zopakovať dokazovanie odstránil tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca na syna zo sumy 420 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne. Počiatok zmeny výživného odvolací súd ponechal, keďže k poklesu príjmu otca došlo k 01.05.2018. Podľa názoru odvolacieho súdu takto určené výživné spolu s príspevkom matky a prídavkom na dieťa zodpovedá odôvodneným potrebám zdravého dieťaťa vo veku 18 rokov, ktoré navštevuje strednú školu v mieste bydliska, a aj možnostiam a schopnostiam otca. Navyše otec synovi platí aj mobil a internet 20 eur mesačne, keďže sa k tomu zmluvne zaviazal.

14.4. V ostatnej časti, v ktorej súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol, odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, keďže nepovažoval návrh otca na zníženie výživného na sumu 140 eur mesačne za dôvodný. Otec v konaní tvrdil, že bude synovi i naďalej prispievať finančnou hotovosťou 60 eur mesačne, čím potvrdil, že platenie výživného vo výške 200 eur je v jeho schopnostiach a možnostiach (140 + 60).

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa výživného podľa § 388 CSP zmenil tak, že znížil vyživovaciú povinnosť otca na plnoletého syna zo sumy 420 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2018 a uložil otcovi povinnosť platiť určené výživné vždy do 15-ého dňa toho ktorého mesiaca k rukám plnoletého dieťaťa. Tým zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. júna 2012 č.k. 7P/143/2012-38. V ostatnej zamietajúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

16. Podľa § 57 CMP o nároku na náhradu trov, ak nejde o trovy konania štátu rozhoduje súd len na návrh. Úspešný navrhovateľ - otec pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní nežiadal priznať náhradu trov konania podľa § 55 CMP. Náhradu trov konania žiadal priznať len plnoletý syn, ktorý v konaní nebol úspešný. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol o trovách konania pred súdom prvej inštancie a o trovách odvolacieho konania podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Vo veci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, pričom žiadne ustanovenie upravujúce nárok na náhradu trov konania podľa CMP na danú vec nedopadá.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).